

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (núm. 103)

12 de maig del 2005
de 19.15 a 19.45 hores

Salms

Que n'és, d'amable, el teu temple, Senyor de l'univers! Tot jo sospiro i em deleixo pels atris del Senyor. Ple de goig i amb tot el cor aclamo el Déu que m'és vida.

Fins l'ocell hi troba casa, l'oreneta s'hi fa un niu on posar la fillada, prop dels teus altars, Senyor de l'univers, Rei meu i Déu meu.

Feliç el que viu a casa teva lloant-te cada dia!

Salm 84

Evangeli

Tingueu fe en Déu. Si algú diu a aquesta muntanya “alça't i tira't al mar”, sense dubtar-ne en el seu cor, sinó creient que es realitzarà allò que diu, us asseguro que li serà concedit. Per això jo us dic: tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu. I quan pregueu, si teniu res contra algú, perdoneu-ho, i així també el vostre Pare del cel us perdonarà les vostres faltes.

(Marc 11,23-26)

El temple buit

Llegim en el sant Evangeli que el nostre Senyor va anar al temple i en va treure tots els que compraven i venien i altres que tenien comerç de coloms i coses similars, i els digué: “traieu això d'aquí!” (Jn 2,16). Per què Jesús va cridar als que compraven i venien, i als que oferien coloms els va ordenar de treure'ls del mig? Ell va dir solament que volia tenir el temple buit, exactament com si hagués dit: “tinc dret sobre aquest temple i vull estar sol i dominar en el seu interior”. ¿Què ha volgut dir? El temple en el qual Déu vol dominar segons la seva voluntat, és l'ànima de l'home, que ha format i creat exactament a semblança seva, segons llegim que el nostre Senyor digué: “fem l'home a la nostra imatge i semblança” (Gn. 1,26). I això és el que va fer.

Tan semblant a si mateix ha fet l'ànima de l'home, que ni en el regne dels cels, ni entre totes les magnífiques criatures de la terra que Déu ha creat de forma meravellosa, no hi ha qui se li assembli tant com l'ànima del home. Aquesta és la raó per la qual Déu vol tenir el temple buit, perquè allí dins no hi hagi res que no sigui ell. Per això li agrada molt aquell temple, que li és tan semblant i on es troba tan bé quan està sol.

*(“El fruit del no-res”
Mestre Eckhart)*

Pregària

Senyor, els meus ulls hi veuen poc, la meva mesura és petita i mesquina, i no acabo de copsar aquest amor tan gran que ens teniu.

Cerco d'amagar la meva petitesa en el brogit de la vida, buscant potser mil excuses que justifiquin la meva falta de donació, de compromís seriós... Em sento part d'aquesta mancança que aclapara la humanitat i que posa traves a l'arribada del vostre Regne.

Però, quan enmig de la meva foscor, dels meus dubtes, s'esquincen les tenebres per la llum del missatge i del testimoni del vostre Fill, m'adono que sempre sou aquí a la vora del camí, esperant-me amb els braços oberts. Senyor, ningú no sap estimar com Vós.

Gràcies, Pare, pel vostre amor i per la vostra misericòrdia, ajudeu-me també a mi a tenir un cor generós i alliberat, que sàpiga obrir als meus germans camins d'esperança i de reconciliació. Amén.

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- Signe per expressar el desig dels nostres cors.
- Símbol del ple coneixement en Crist llum del món.
- Manifestació humil dels nostres sentiments vers aquells que ja no hi són però que tenim presents.
- Signe de la nostra pregària vers Déu.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar tot recordant aquells que estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. Preguem també pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 12 de maig de 2005
Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós